

[Glensgård]

ge: de 80 mia kr. var for lidt i 1982, for vi får et statsunderskud, der nærmer sig 100 mia kr. i indeværende finansår, og derfor vil det ikke være nok.

Det, der altså er lagt op til her, er en økonomisk politik, som kvæler det danske samfund, og i hvert fald en økonomisk politik, som vi ikke vil tage medansvar for. Jeg vil sige det så stærkt, at det er ubehageligt overhovedet at skulle være tvunget til at sidde i stue sammen med folk, der vil acceptere en sådan økonomisk politik.

Også ved dette lovforslag kan jeg meddele finansministeren vores betækningsbidrag. Fremskridtspartiet kan ikke, vil ikke og tør slet ikke stå til ansvar for at skulle stemme ja – i relation til det ansvar, vi har over for vore børn og børnebørn. Det er usmageligt, det er fantastisk, at socialdemokraterne – og de ved det jo godt selv – vil ødelægge det danske samfund og vil smadre de mennesker, der skal gå ude i produktionen, de mennesker, som i de kommende år skal betale for den forfejlede økonomiske politik, der er ført inden for de seneste ti år.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, hr. Glensgård har ret i, at dette her kan være en snebold, der bliver ved at rulle og rulle og bliver større og større, hvis man ikke gør noget ved det. Jeg mener, at de partier, som er så ivrige efter at gøre noget ved det, så måtte være indstillet på at være med til at få lavet en finansieringsreform, så vi kunne få gang i bl. a. byggeri og landbrug, for den eneste vej til at få underskuddet på betalingsbalancen på statens interne budgetter ned er at få gang i nogle ting, sådan at der ikke skal blive ved med at være så stor en arbejdsløshed. Vi er uenige om måderne at gøre det på. Jeg tror ikke, at de måder, de borgerlige partier vil gøre det på, vil gavne noget som helst, og jeg tror, at der, hvis man i dag bare sagde nej til at bevilge disse penge og give ministeren den bemyndigelse, ville komme en elendighed i det danske samfund, som jeg i hvert fald ikke ville være bekendt over for mine børn og børnebørn.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen (V):

Det er hr. Glensgårds bemærkninger, der giver mig anledning til at tage ordet. Jeg synes, at hr. Glensgård skulle referere rigtigt, når han refererer fra folketingets talerstol; derfor vil jeg gerne rette hans udtalelser.

De første statslån blev ikke optaget i min tid, men de blev optaget efter 1977. Det var i 1977, man besluttede at optage de første indenlandske statslån, og det var ikke 3 mia kr., det var 7 mia kr., så de har altså en lidt anden fortid end den, hr. Glensgård refererer til. Af hensyn til historien synes jeg det er rigtigt, at det bliver sagt.

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Man kan selvfølgelig diskutere behovet for at opsuge den likviditet. Man kan vælge at gøre en dyd af nødvendigheden, som jeg nok synes hr. Camre gjorde, eller man kan kritisere det, det vil jeg overlade til folk med en større økonomisk baggrund, end jeg selv har. Men jeg vil i hvert fald tillade mig at henholde mig til bemærkningerne til lovforslaget – det kan vel ikke være at gå helt galt i byen – og jeg tillader mig at citere de første fire linjer af bemærkningerne, hvor der står:

»Den søgte bemyndigelse skal i lighed med tidligere indenlandske lånebemyndigelser tjene til at modvirke likviditetsvirkningen af det statslige budgetunderskud.«

Det er det, de penge skal skaffes til, og det mener jeg ikke der er noget som helst forkert ved at stå ved – sådan er det.

Men dermed mener jeg heller ikke, det er rimeligt, at hr. Camre vil afvise diskussionen om budgetunderskuddet i dag med den lidt flotte bemærkning, at det ordnede vi jo i torsdags, så det er der ingen grund til at diskutere i dag. Jo, det er der, hr. Camre, dels fordi det er de første fire linjer i bemærkningerne til lovforslaget, det drejer sig om – det er i sig selv bevis for, at det har noget med lovforslaget at gøre – dels fordi det jo er det, finansudvalget, hvis medlemmer i dag er ordførere ved denne sag, også skal tage stilling til i de kommende 3–4 uger. Så det er der al mulig grund til at diskutere.

Vi har her til morgen modtaget regeringens ændringsforslag til finanslovforslaget – jeg ved ikke, om nogen andre har formået at travle sig igennem, jeg har i hvert fald ikke – og jeg må sige, at vi jo i øjeblikket ikke ved, hvor regeringen vil hen med den finanslov.